

Zaak C-287/24**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing op grond van artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

23 april 2024

Verwijzende rechter:

Raad van State (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 april 2024

Verzoekende partij:

Ligue royale belge pour la protection des oiseaux ASBL

Verwerende partij:

Waalse Gewest

1. Voorwerp en feiten van het geding

- 1 Naar aanleiding van de invasie van Oekraïne door Rusland op 24 februari 2022 en de gevolgen daarvan voor landbouwproducten heeft de Europese Commissie uitvoeringsbesluit (EU) 2022/484 vastgesteld om het landbouwproductiepotentieel van de Unie te vergroten. Op grond van dit besluit kunnen landbouwers land dat braak was gelegd met het oog op „klimaat- en milieuvriendelijke landbouwpraktijken” weer in gebruik nemen, met behoud van alle rechtstreekse betalingen op basis van die braaklegging.
- 2 In dit verband heeft de regering van het Waalse Gewest op haar beurt op 12 mei 2022 een besluit vastgesteld „dat voorziet in afwijkingen van bepaalde voorwaarden betreffende de uitvoering van de braaklegging voor het jaar 2022”.¹
- 3 De Ligue royale belge pour la protection des oiseaux is van mening dat het besluit van 12 mei 2022, door het in gebruik nemen van braakliggend land aan te

¹ Belgisch Staatsblad van 19 mei 2022, blz. 43644 e.v.

moedigen, schade toebrengt aan weidevogels die met name als gevolg van de intensieve exploitatie van landbouwgrond in aantal afnemen of zelfs met uitsterven worden bedreigd.

- 4 Zij stelt dat de populatie van een bedreigde soort kan herstellen op plaatsen waar geen sprake is van intensieve landbouw. Als voorbeeld noemt zij de patrijs (perdix perdix) waarvan in een beheersplan een duidelijke toename van de populatie is vastgesteld in een gebied waarin geen enkel gewas meer mocht worden verbouwd.
- 5 Zij merkt op dat de vogelstand aanzienlijke schade zal worden toegebracht op de 150 hectare braakgelegd land in het gehele Waalse Gewest die door het bestreden besluit weer voor de landbouwproductie in gebruik zal worden genomen.
- 6 Zij is van mening dat niet is voldaan aan de in de regeling gestelde voorwaarden om af te wijken van de braaklegging van land.
- 7 Bij een verzoekschrift, neergelegd op 18 juli 2022 bij de Belgische Raad van State, heeft de Ligue royale belge pour la protection des oiseaux (hierna: „verzoekende partij”) verzocht om nietigverklaring van het besluit van de Waalse regering van 12 mei 2022 (hierna: „bestreden besluit”).
- 8 In het kader van het onderzoek van het beroep tot nietigverklaring verzoekt de Belgische Raad van State het Hof van Justitie om een beoordeling van de geldigheid van uitvoeringsbesluit 2022/484.

2. Toepasselijke bepalingen

Unierecht

Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad

- 9 Artikel 43 van hoofdstuk 3, „Betaling voor klimaat- en milieuvriendelijke landbouwpraktijken”, bepaalt het volgende:

„Algemene voorschriften 1. Landbouwers [...] nemen op al hun subsidiabele hectaren [...] de [...] klimaat- en milieuvriendelijke landbouwpraktijken [...] in acht.

2. De [...] klimaat- en milieuvriendelijke landbouwpraktijken houden de volgende in:

- a) gewasdiversificatie;

- b) het in stand houden van bestaand blijvend grasland; en
- c) de aanwezigheid van een ecologisch aandachtsgebied op hun landbouwareaal.”

10 Artikel 44, met als opschrift „Gewasdiversificatie”, bepaalt:

„1. Indien het bouwland van de landbouwer tussen 10 en 30 hectaren omvat [...], worden op dat bouwland ten minste twee verschillende gewassen geteeld. [...]

Indien het bouwland van de landbouwer meer dan 30 hectaren omvat [...], worden op dat bouwland ten minste drie verschillende gewassen geteeld. [...]

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een ‚gewas’ het volgende verstaan:

[...]

c) land dat braak ligt;

d) grassen of andere kruidachtige voedergewassen. [...]”

11 Artikel 46 luidt:

„Ecologisch aandachtsgebied

[...]

2. De lidstaten beslissen uiterlijk op 1 augustus 2014 dat een of meer van de volgende gebieden als ecologisch aandachtsgebied moet worden beschouwd: a) braakliggend land;”

12 Artikel 69 van hoofdstuk 1, „Kennisgevingen en noodsituaties”, van titel VII, „Slotbepalingen”, luidt als volgt:

„Maatregelen om specifieke problemen op te lossen

1. Om specifieke problemen op te lossen, stelt de Commissie uitvoeringshandelingen vast die in een spoedeisende situatie noodzakelijk en te rechtvaardigen zijn. Die uitvoeringshandelingen mogen van deze verordening afwijken, doch slechts voor zover en zolang dat strikt noodzakelijk is [...].

2. Indien naar behoren gemotiveerde dwingende redenen van urgentie dit vereisen, en om specifieke problemen op te lossen en daarbij de continuïteit van het systeem van rechtstreekse betalingen te waarborgen, stelt de Commissie onmiddellijk toepasselijke uitvoeringshandelingen vast overeenkomstig de in artikel 71, lid 3, bedoelde procedure.”

Gedelegeerde verordening (EU) nr. 639/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die verordening

- 13 In artikel 45, lid 2, van gedelegeerde verordening (EG) nr. 639/2014 is bepaald:

„Op braakliggend land mag geen landbouwproductie plaatsvinden. [...]”

- 14 Artikel 45, lid 10 ter, van gedelegeerde verordening (EG) nr. 639/2014 luidt als volgt:

„Het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen is verboden op alle arealen als bedoeld in de leden 2 [...]”

Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/484 van de Commissie van 23 maart 2022 tot vaststelling van de mogelijkheid om af te wijken van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad en van gedelegeerde verordening (EU) nr. 639/2014 van de Commissie wat betreft de uitvoering van bepaalde voorwaarden in verband met de vergroeningsbetaling voor het claimjaar 2022

- 15 Overweging 2 luidt:

„Krachtens artikel 44, lid 4, van verordening (EU) nr. 1307/2013 moet braakliggend land, voor de toepassing van de gewasdiversificatie, worden beschouwd als een ander gewas dan grassen of andere kruidachtige voedergewassen. Dit impliceert dat land waarop is gegraasd of geoogst voor productiedoeleinden, niet als braakliggend land kan worden beschouwd.”

- 16 In overweging 3 staat te lezen:

„Krachtens artikel 46, lid 2, eerste alinea, punt a), van verordening (EU) nr. 1307/2013 mag braakliggend land als ecologisch aandachtsgebied worden beschouwd. Op braakliggend land dat als ecologisch aandachtsgebied kan worden aangemerkt, mag op grond van artikel 45, lid 2, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 639/2014 geen landbouwproductie plaatsvinden en is op grond van artikel 45, lid 10 ter, van die verordening het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen verboden.”

- 17 Overweging 4 luidt:

„De Russische invasie in Oekraïne op 24 februari 2022 heeft geleid tot een forse stijging van de grondstofprijzen en heeft een impact op vraag en aanbod van landbouwproducten. Om deze situatie het hoofd te bieden, moet het

landbouwproductiepotentieel van de Unie voor zowel de voedsel- als de voederverzorging worden vergroot.”

18 In overweging 5 staat te lezen:

„Arealen braakland blijven bouwland dat geschikt is voor de productie van gewassen en dat onmiddellijk voor de productie van levensmiddelen en diervoeders kan worden gebruikt, zij het in verschillende mate, afhankelijk van de omstandigheden, zoals de bodemkwaliteit. Opdat landbouwers voor de voedselproductie en het voederen van dieren zo veel mogelijk kunnen gebruikmaken van hun beschikbare arealen, moeten de lidstaten bijgevolg toestemming krijgen om voor het claimjaar 2022 af te wijken van de voorwaarden in verband met de vergroeningsbetaling, met inbegrip van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen, ten aanzien van braakliggend land [...].”

19 Overweging 6 luidt:

„Dit besluit mag slechts voorzien in afwijkingen van de verplichtingen inzake gewasdiversificatie en ecologische aandachtsgebieden voor zover en zolang dat strikt noodzakelijk is. De afwijkingen moeten worden beperkt tot het claimjaar 2022 en moeten erop gericht zijn de gevolgen voor het aanbod van en de vraag naar landbouwproducten aan te pakken door een uitbreiding toe te staan van het totale bouwland dat voor de productie van levensmiddelen en diervoeders beschikbaar is.”

20 In overweging 7 staat te lezen:

„Wanneer de lidstaten een besluit inzake de toepassing van de afwijkingen nemen, moeten zij terdege rekening houden met de doelstellingen van de klimaat- en milieuvriendelijke landbouwpraktijken en in het bijzonder met de noodzaak om de bodemkwaliteit, de kwaliteit van de natuurlijke hulpbronnen en de biodiversiteit voldoende te beschermen, met name tijdens de meest gevoelige perioden, i.e. de bloeitijd en de broedtijd voor vogels.”

21 Overweging 8 luidt:

„Om te waarborgen dat de bij dit besluit toegestane afwijkingen effectief zijn om de nagestreefde doelstellingen te halen, namelijk de matiging van de stijgende grondstofprijzen en van de gevolgen voor vraag en aanbod, moeten de lidstaten hun besluiten inzake de toepassing van de afwijkingen binnen 21 dagen na de datum van kennisgeving van het onderhavige besluit nemen en moeten zij hun besluiten binnen zeven dagen na de datum waarop ze zijn genomen, aan de Commissie meedelen.”

22 Artikel 1 bepaalt:

„Besluiten tot afwijking van bepaalde voorwaarden in verband met de vergroeningsbetaling voor het claimjaar 2022

1. In afwijking van artikel 44, lid 4, van verordening (EU) nr. 1307/2013 kunnen de lidstaten voor het claimjaar 2022 besluiten dat braakliggend land **als een afzonderlijk gewas wordt beschouwd, ook al is er op dat land gegraasd of geogst voor productiedoeleinden of is het beteeld***.

2. In afwijking van artikel 45, lid 2, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 639/2014 kunnen de lidstaten voor het claimjaar 2022 besluiten dat braakliggend land **als ecologisch aandachtsgebied wordt beschouwd** op grond van artikel 46, lid 2, eerste alinea, punt a), van verordening (EU) nr. 1307/2013, **ook al is er op dat land gegraasd of geogst voor productiedoeleinden of is het beteeld***. De in bijlage X bij verordening (EU) nr. 1307/2013 vastgestelde wegingsfactor voor braakliggend land is van toepassing.

In afwijking van artikel 45, lid 10 ter, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 639/2014 kunnen de lidstaten, wanneer zij gebruikmaken van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde afwijking, ook besluiten het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen toe te staan op arealen waarop wordt gegraasd of geogst voor productiedoeleinden of die worden beteeld.”

Bepalingen van Belgisch recht

Besluit van de Waalse regering van 12 mei 2022 houdende afwijking van bepaalde voorwaarden inzake de bewerking van braakliggend land voor het jaar 2022

23 In de preambule van het bestreden besluit wordt verwezen naar verordening nr. 1307/2013, gedelegeerde verordening nr. 639/2014 en uitvoeringsbesluit 2022/484.

24 Voorts staat hierin te lezen:

„Gelet op de dringende noodzakelijkheid gemotiveerd door het feit dat de Russische invasie in Oekraïne op 24 februari 2022 geleid heeft tot een forse stijging van de voedselgrondstoffeprijzen en een impact heeft op vraag en aanbod van landbouwproducten;

Dat om deze situatie het hoofd te bieden, het landbouwproductiepotentieel van het Waalse Gewest voor zowel de voedsel- als de voedselvoorziening moet worden vergroot ten einde zich bij de Europese inspanning aan te sluiten;

Dat daartoe voor het jaar 2022 bepaalde afwijkingen van het verbod op het gebruik van braakliggend land voor landbouwproductiedoeleinden vastgesteld moeten worden;

[...]”

*De twee vetgedrukte passages zijn bijna letterlijk overgenomen in het bestreden besluit.

25 Artikel 2, § 1, van het bestreden besluit bepaalt:

„Art. 2. § 1. Overeenkomstig artikel 1 van het besluit van de Commissie worden voor het jaar 2022 de volgende bepalingen aangenomen:

1° in afwijking van artikel 44, § 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt braakliggend land dat wordt begraasd, voor productiedoeleinden wordt geoogst of wordt beteeld, als een afzonderlijk gewas beschouwd;

2.° in afwijking van artikel 45, § 2, van Verordening (EU) nr. 639/2014 wordt braakliggend land dat wordt begraasd, voor productiedoeleinden wordt geoogst of wordt beteeld, als ecologisch aandachtsgebied beschouwd.”

26 Lid 2 bevat de lijst van gewassen waarvoor braakliggend land in gebruik mag worden genomen.

3. Standpunt van partijen

Verzoekende partij

27 Ter ondersteuning van haar beroep tot nietigverklaring voert de verzoekende partij aan dat uitvoeringsbesluit 2022/48 in strijd is met verordening nr. 1307/2013, waarvan het afwijkt, en met artikel 45, leden 2 en 10 ter, van gedelegeerde verordening nr. 639/2014 (zie de punten 13 en 14 van deze samenvatting).

28 Zij wijst erop dat uitvoeringsbesluit 2022/484 is vastgesteld op basis van artikel 69 van verordening nr. 1307/2013 en dat de dwingende urgentie waarop dit besluit 2022/484 zich beroept, in wezen wordt samengevat in overweging 4, waarin sprake is van de „forse stijging van de grondstofprijzen” (zie punt 17 van deze samenvatting).

29 Verzoekster merkt op dat destijds nog niet werd gesproken van een risico van voedselschaarste, maar enkel van een prijsverhoging, die door de toename van de productie moest worden afgezwakt. Zij is evenwel van mening dat de rechtvaardiging van de urgentie zeer elliptisch is, aangezien de „grondstoffen” in het geheel niet zijn gedefinieerd en de „forse stijging” geenszins wordt becijferd of gedetailleerd. Op grond van het evenredigheidsbeginsel en de regel van artikel 69, lid 1, van verordening nr. 1307/2013, volgens welke afwijking slechts mogelijk is „voor zover en zolang dat strikt noodzakelijk is”, moest de urgentie echter op overtuigendere, gedetailleerdere en objectievere wijze worden gerechtvaardigd en moest ook worden aangegeven van welke zogenaamde grondstoffen de prijzen waren verhoogd om de draagwijdte van de vastgestelde maatregel tot de productie van deze grondstoffen in te perken.

30 Verzoekster haalt een nota aan die is opgesteld vóór de definitieve vaststelling van het bestreden besluit, waarin staat te lezen:

„De [Europese] Commissie heeft verduidelijkt dat de lidstaten over een aanzienlijke speelruimte beschikken bij de tenuitvoerlegging van de voorgestelde afwijkingen.

Zij zijn dus vrij om het geografische toepassingsgebied van de afwijkingen vast te stellen, alsmede de landbouwmethoden die zij voornemens zijn toe te staan op braakliggend land (begrazing, oogst of teelt) en de lijst van toegestane gewassen.”

- 31 Het is de verzoekende partij niet bekend waar het Waalse Gewest deze informatie vandaan heeft gehaald, maar die lijkt door feiten te worden gestaafd en het is niet toelaatbaar dat een afwijking dermate ruim en vaag is. Zij is dus primair van mening dat artikel 69, leden 1 en 2, van verordening nr. 1307/2013 is geschonden.
- 32 Voor zover het bestreden besluit is gebaseerd op uitvoeringsbesluit 2022/484, waarvan het de bewoordingen overneemt, geeft verzoekster de Raad van State in overweging het Hof van Justitie de vraag te stellen of dit uitvoeringsbesluit in overeenstemming is met artikel 69 van verordening nr. 1307/2013 juncto artikel 45 van gedelegeerde verordening nr. 639/2014.

Verwerende partij

- 33 De verwerende partij betoogt om te beginnen dat het door de verzoekende partij aangevoerde middel niet-ontvankelijk is, aangezien zij niet rechtstreeks bij het Hof van Justitie een beroep tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/484 heeft ingesteld. Voorts is zij van mening dat het twijfelachtig is of het Hof een prejudiciële vraag kan worden voorgelegd, aangezien verzuimd is een beroep tot nietigverklaring aanhangig te maken, mocht dit al mogelijk zijn. Zij refereert in dit verband aan het arrest van 9 maart 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90).
- 34 Vervolgens stelt zij dat het middel ongegrond is. Zij is om te beginnen van mening dat de verzoekende partij een fout begaat wanneer zij schending van artikel 69, leden 1 en 2, van verordening nr. 1307/2013 aanvoert, aangezien uitvoeringsbesluit 2022/484 juist is gebaseerd op artikel 69, lid 1. Vervolgens is zij van mening dat verzoekster geen enkele uiteenzetting wijdt aan haar middel en dat het erop lijkt dat verzoekster uitsluitend valt over de rechtvaardiging van uitvoeringsbesluit 2022/484. De verwerende partij concludeert derhalve dat het middel niet-ontvankelijk is.
- 35 Wat de ontoereikende motivering van uitvoeringsbesluit 2022/484 betreft, zet de verwerende partij uiteen dat het Hof een rechtshandeling slechts in bepaalde gevallen nietig verklaart wegens niet-nakoming van de motiveringsplicht. Volgens haar gaat het Hof, door de handeling in haar context te plaatsen, na of de motivering ervan voldoende duidelijk en ondubbelzinnig is, zodat kan worden begrepen waarom de handeling is vastgesteld. In het onderhavige geval stelt de verwerende partij dat uitvoeringsbesluit 2022/484 herhaaldelijk de redenen voor de vaststelling ervan tot uitdrukking brengt, namelijk dat „de Russische invasie in

Oekraïne op 24 februari 2022 heeft geleid tot een forse stijging van de grondstofprijzen en [...] een impact [heeft] op vraag en aanbod van landbouwproducten,” zodat „het landbouwproductiepotentieel van de Unie voor zowel de voedsel- als de voedervervoorziening [moet] worden vergroot” „om deze situatie het hoofd te bieden” (overweging 4 van uitvoeringsbesluit 2022/484). Volgens haar zijn in deze overweging de twee voorwaarden terug te vinden die zijn opgenomen in de rechtspraak van het Hof (met name in het arrest van 22 november 2018, *Swedish Match*, C-151/17, EU:C:2018:938), dat wil zeggen, ten eerste, de algemene situatie die tot de vaststelling ervan heeft geleid, namelijk de invasie van Oekraïne door Rusland en de gevolgen daarvan, en, ten tweede, de te bereiken doelstellingen, namelijk het vergroten van het landbouwproductiepotentieel van de Unie. Zij herinnert bovendien aan overweging 6 en stelt dat de algemene situatie en de doelstellingen ervan zijn vastgesteld.

4. Beoordeling door de Raad van State

36 De Raad van State herinnert om te beginnen aan de bepalingen van artikel 267 VWEU en wijst er vervolgens op dat hij, als hoogste bestuursrechter van België, uitspraak doet in laatste aanleg en dus in beginsel gehouden is het Hof van Justitie een vraag te stellen wanneer het verwachte antwoord noodzakelijk is voor de beslechting van het geding.

37 Het Hof van Justitie heeft de draagwijdte van deze verplichting als volgt gepreciseerd:

„Wat [...] de nationale rechter betreft waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, [is] een dergelijke rechterlijke instantie gehouden [...] een vraag van [Unie]recht die voor haar rijst, naar het Hof te verwijzen, tenzij zij heeft vastgesteld dat de opgeworpen vraag niet relevant is of dat de betrokken [Unie]bepaling door het Hof reeds is uitgelegd of dat de juiste toepassing van het [Unie]recht zo evident is, dat redelijkerwijze geen ruimte voor twijfel kan bestaan.” (Arrest van 15 september 2005, *Intermodal Transports*, C-495/03, EU:C:2005:552, punt 33)

38 Het Hof van Justitie heeft voorts gepreciseerd:

“Bij de vraag of een dergelijk geval zich voordoet, moet rekening worden gehouden met de eigen kenmerken van het [Unie]recht, de bijzondere moeilijkheden bij de uitlegging ervan en het gevaar van uiteenlopende rechtspraak binnen de [Unie].” (Arresten van 15 september 2005, *Intermodal Transports*, C-495/03, EU:C:2005:552, punt 33, en 9 september 2015, *Ferreira da Silva e Brito e.a.*, C-160/14, EU:C:2015:565, punt 37)

39 Uitvoeringsbesluit 2022/484 is in casu gebaseerd op artikel 69, lid 1, van verordening nr. 1307/2013.

- 40 Het betoog van de verzoekende partij berust dus op een onjuiste premisse voor zover daarin wordt gesteld dat uitvoeringsbesluit 2022/484 is gebaseerd op artikel 69, lid 2, van verordening nr. 1307/2013, dat „naar behoren gemotiveerde dwingende redenen van urgentie” vereist, terwijl lid 1 niet dezelfde mate van urgentie vereist.
- 41 De door de verzoekende partij gevraagde prejudiciële vraag komt echter neer op een vraag van het Hof over de geldigheid van een handeling van de Unie en de Raad van State kan niet zelf uitspraak doen over de geldigheid van een regel van Unierecht.
- 42 Derhalve dient uitsluitend het Hof te antwoorden op de vraag of de door de verzoekende partij voorgestelde prejudiciële vraag ontvankelijk is, ondanks het feit dat zij het Hof niet rechtstreeks heeft verzocht om nietigverklaring van uitvoeringsbesluit 2022/484.
- 43 Evenzo is het alleen aan het Hof om voor recht te verklaren of de gronden van uitvoeringsbesluit 2022/484 juridisch toelaatbaar zijn. Dienaangaande is geoordeeld dat de motiveringsplicht moet gelden voor elke handeling met rechtsgevolgen die vatbaar zijn voor een beroep tot nietigverklaring, dat wil zeggen voor alle door de instellingen vastgestelde bepalingen, ongeacht de vorm, die tot doel hebben bindende rechtsgevolgen teweeg te brengen. Het Hof heeft voorts gepreciseerd dat deze motiveringsplicht „vereist, dat alle betrokken handelingen een uiteenzetting van de redenen bevatten op grond waarvan de instelling ze heeft vastgesteld, zodat het Hof zijn toezicht kan uitoefenen en de lidstaten en de belanghebbenden de voorwaarden kennen waaronder de gemeenschapsinstellingen het Verdrag hebben toegepast” (arrest van 1 oktober 2009, Commissie/Raad, C-370/07, EU:C:2009:590, punt 37).
- 44 Opgemerkt zij echter dat bij de kritiek op de evenredigheid van de maatregel, of meer in het bijzonder op de motivering ervan, enkel overweging 4 van uitvoeringsbesluit 2022/484 in aanmerking is genomen, maar niet de overwegingen 5, 6, 7 en 8 (zie de punten 18-21 van deze samenvatting).
- 45 De Raad van State zal het Hof van Justitie derhalve de door verzoekster voorgestelde prejudiciële vraag voorleggen.

5. Prejudiciële vraag

- 46 „Is uitvoeringsbesluit (EU) 2022/484 van de Commissie van 23 maart 2022 tot vaststelling van de mogelijkheid om af te wijken van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad en van gedelegeerde verordening (EU) nr. 639/2014 van de Commissie wat betreft de uitvoering van bepaalde voorwaarden in verband met de vergroeningsbetaling voor het claimjaar 2022 in overeenstemming met artikel 69 van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de

steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad, juncto artikel 45 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 639/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die verordening?”

WERKDOCUMENT